

Finnish Medley

Ensiferum

Jo Karjalan kunnailta lehtii puu,
jo Karjalan koivikot tuuhettuu.
Käki kukkuu siellä ja kevät on,
vie sinne mun kaihoni pohjaton.

Ma tunnen vaaras' ja vuoristovyös'
ja kaskies' sauhut ja uinuvat yös'
ja synkkäin metsies' aarniopuut
ja siintävät salmes' ja vuonojen suut.

Siellä usein matkani määrätöin
läpi metsien kulki ja näreikköin,
Minä seisoin vaaroilla paljain päin,
missä Karjalan kauniin eessäin näin.

Terve, metsä, terve, vuori,
terve, metsän ruhtinas!
Täs on poikas uljas, nuori;
esiin käy hän, voimaa täys,
kuin tuima tunturin tuuli.

Metsän poika tahdon olla,
sankar jylhän kuusiston,
Tapiolan vainiolla
karhun kanssa painii lyön
ja maailma Unholaan jääköön.

Ihana on täällä rauha,
urhea on taistelo:
myrsky käy ja metsä pauhaa,
tulsta iskee pitkäinen
ja kuusi ryskyen kaatuu.